

LIII
ANDREAE MAUROCENI
OPERUM
ELENCHUS.

Multa Andreas Maurocenus posteris reliquit ingenii sui monumenta, omnia tamen in privatis scriniis latentia, calamo tantum exarata. Quamquam enim publica luce dignissimum erat quidquid ipse perscripserat; homo tamen modestissimus, judicioque suo parum fidens, nihil, quod mihi quidem constet, evulgari vivens passus est. Paulo ejus fratre, magna doctrina viro, ac praestantissimo Senatore, curante, post auctoris obitum, nonnulla ex ipsius operibus in lucem emissae sunt. Horum tandem elenchum subjicio.

Opera edita.

I. *Historia Veneta*, ab anno M. D. XXI. usque ad annum M. DC. XV. Venetiis, apud Antonium Pinellum, M. DC. XXIII. in folio. Duodeviginti libros complectitur. Paulus Maurocenus, Andreae frater, eam Duci Antonio Priolo, & Excelfo Xvirum Consilio inscribit. Epistola nuncupatoria Ducem Priolum allocutus, minime dubitare se, ait, quantam capiat vel inter mortuos Andreas frater voluptatem, quod opus hoc sub amplissimi ejus nominis patrocinio evulgatur; ea potissimum ratione adductus, ut quem summa semper observantia coluit, quocum in plerisque obeundis muneribus insudavit, cujus amorem atque benevolentiam fuerat expertus; eundem quoque patronum vigiliarum suarum nancisceretur. Quamquam vero *Historiam* suam Andreas exorsus est ab anno 1521. ex eadem tamen Pauli nuncupatoria epistola apparet, longius ipsum, nisi mors prohibuisset, petiturum ejus initium fuisse. Sed AB ALTIORIBUS, uti moliebatur, INITIUM NE SUMERET, neve ad proxima accederet, FATA OBSTITERE. Crediderim, illinc Andream narrationis suae initium capturum, ubi Petrus Bembo desit, ut continenti serie per Sabellicum, Bembum, & Maurocenum, latinis literis tradita essent a primis Reipublicae temporibus rei Venetae monumenta. Fieri etiam potuit, ut a condita Venetiarum urbe ad sua tempora historiam deducere moliretur, forte ut nimiae Sabellici credulitati, ac in diligentiae mederetur. De Mauroceno ejusque *Historia Georgius-Matthias Konigius* in *Bibliotheca veteri, & nova*, &c. Altordorfii, typis Henrici Mayeri, 1678. in fol. pag. 521. haec habet: MAUROCENUS (Andr.) Senator Venetus, condidit *Historiam Venetam* AB AN. 1612. AD AN. 1615. &c. Apertissimus hic error Konigii est, cum Maurocenam *Historiam*, quae propemodum *ἱστοριαν* est, *τριετηρίαν* faciat.

II. *Opusculorum, cum ejusdem Epistolis, pars prima. Venetiis, apud Antonium Pinellum, 1625. in 8.* Haec quoque Paulus, fratre defuncto, publici juris fecit, ac Joanni Cornelio, Principi, dicavit, quae ait, ab eo, dum a publicis muneribus vacabat, mediisque in laboribus Venetae conscribendae *Historiae*, lucubrata. Porro subjicit, nihil tantae venerationi convenientius, nihil accommodatius a se praestari posse, quam amplissimo nomini atque auctoritati Cornelii Principis haec *Opuscula* commendare: Non ignarus abs te eadem humanitate ac benignitate accipienda, qua eximiam ipsam fratris mei erga te reverentiam reminisci & recordari solitus es. Ille fortasse, tecum dum in Reipublicae magistratibus obeundis insudavit, aut in privatis congressibus, aliquid ex hisce libellis haud raro contulerit. Hos enim vera pietate atque religione refertos, quam in omni vita coluit ac praefetulit, non ignorabat, gultui, atque adeo mentis tuae sensui mirifice convenire: cum ex isto sublimi & excelfo folio non modo propria pietatis luce eximie splendeas, sed Reipublicae totius religionem, & sanctitatem ad vivum expressam, glorioso & praeclarissimo exemplo repraesentantes. Haec autem sunt *Opuscula*, quae prima hac parte continentur, quae tamen una adhuc in lucem prodiiit.

1. pag. 5. *De beati Thomae Aquinatis vita, obitu, gestis, moribus, doctrina, scriptis commentarius.* De hac *Vita* velut seorsim a ceteris *Opusculis* edita nonnulli meminere.

2. pag. 53. *De sacris lipsanis, sive reliquiis in divi Marci templo inventis.* Joannes Cornelius; id temporis aedis sancti Marci Procurator, deinde Venetiarum Dux, anno 1624. postridie idus maj. creatus; cum anno 1617. ejusdem aedis, cui in singulos annos singuli Procuratores praesunt, praefecturam iniisset, ac XV. kal. maj. a praefessore suo Francisco Mauroceno, de manu, ut ajunt, in manum traditum, marcianum gazophilacium acciperet; quodam